

Τρεῖς βαθμίδες μουσικῆς παιδείας

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ γιά τόν τρόπο ἰδρύσεως καί λειτουργίας τῶν ἰδιωτικῶν ὠδείων καί τῶν μουσικῶν σχολῶν, καταρτίσθηκε καί προωθείται ἀπό τό ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ. (Στίς σχολές αὐτές φοιτοῦν ἤδη περίπου 25.000 σπουδαστές).

Γιά τήν κατάρτιση τοῦ νομοσχεδίου ἐργάστηκε ἀπό τό Μάιο πέρσι ὀμάδα ἐργασίας ἀποτελούμενη ἀπό τούς Μεν. Παλλάντιο (πρόεδρο), Γ. Γεωργιάδη, Κρινιώ Καλομοίρη, Κων. Κυδωνιάτη, Σάβωνα Μιχαηλίδη καί ἀρμόδιους ὑπηρεσιακοῦς παράγοντες.

Τό νομοσχέδιο, πού ἤδη βρίσκεται στό ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν, προβλέπει:

● Τήν κατάταξη τῶν ἰδιωτικῶν μουσικῶν σχολῶν σέ μουσικές βαθμίδες ἐκπαίδευσέως (κατώτερη, μέση, ἀνώτερη). Στή συνέχεια, προβλέπονται οἱ κύκλοι σπουδῶν κάθε βαθμίδας.

● Τά ἀπαραίτητα προσόντα καί τά δικαιολογητικά γιά τήν ἔκδοση ἀδείας ἰδρύσεως καί τίς προϋποθέσεις λειτουργίας κάθε ἰδιωτικοῦ μουσικοῦ ἰδρύματος.

● Τήν ἔκδοση γενικοῦ κανονισμοῦ λειτουργίας καί τή σύσταση ἐιδικῆς γνωμοδοτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀπό μουσικούς, γιά τήν ὁμαλή ἐφαρμογή τοῦ νόμου καί τήν ἐπιτυχή λειτουργία τῶν ἐκπαιδευτηρίων.

● Τήν ἐπιχορήγηση ἀπό τό κράτος τῶν μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα σχολῶν.

● Τά μαθήματα, πού θά διδάσκονται κατὰ σχολές καί κατὰ τμήματα, καθὼς καί τά προσόντα, τῶν διδασκόντων.

Τό νομοσχέδιο προβλέπει ἀκόμη τήν ἔκδοση εἰδικοῦ προεδρικοῦ διατάγματος, πού θά ρυθμίζει τά θέματα τά ὁποῖα ἀφοροῦν τίς σχολές Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

Σχετικά μέ τήν καλλιτεχνική ἐκπαίδευση, πού στή χώρα μας ἐξυπηρετεῖται σχεδόν ἀποκλειστικά ἀπό τήν ἰδιωτική «ἐπιχειρηματική» πρωτοβουλία, καί ἡ νομοθεσία της εἶναι ἀτελής, ὅπως εἶναι γνωστό προωδοῦνται καί τά ἀκόλουθα νομοσχέδια:

Γιά τίς δραματικές σχολές, γιά τίς ἰδιωτικές σχολές κινηματογράφου καί τηλεοράσεως καί γιά τό Κρατικό Ὁδείο Θεσσαλονίκης.

Τί να διαβάσετε

ΣΥΝΤΟΜΗ ΚΑΙ ΕΝΔΕΡΟΤΙΚΗ ΚΡΙΤΙΚΗ ΑΠΟ ΤΟΝ Κ. Α. ΠΕΡΝΑΡΗΣ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ

«Η Μουσική της αρχαίας Ελλάδας»

Κάρτες πολύχρονης σοβαρής έρευνας και μελέτης είναι η Μουσική Έγκυκλοπαίδεια που συνέγραψε ο παγκόσμιος αναγνωρισμένος Κύπριος μουσικολόγος Σάββαν Μιχαηλίδης και εξέδωσε ο Βρετανικός Εκδοτικός Οίκος Faber and Faber Limited και Faber Musical Limited, με τον πιο πάνω τίτλο.

Το βιβλίο του κ. Μιχαηλίδη καλύπτει κάπου 400 σελίδες, μεγάλου μεγέθους με τὰ λεξιλόγια του και μία σειρά πινακίων από αρχαία αντικείμενα, που παρουσιάζουν μουσικά όργανα και οργανοπαίκτες, μεταξύ των οποίων και ένας Κυπρίου παίκτη διπλού αλτού του 600 π.Χ. απ' τη Συλλογή Τσερνόλα που βρίσκεται στη Νέα Υόρκη.

Πέρα από 1100 είναι τὰ λήμματα της Έγκυκλοπαίδειας, που καλύπτουν τεχνικούς όρους, όργανα και χορούς, θεωρητικούς της μουσικής, συνθέτες και εκτελεστές, τραγουδούς, ποιητές και φιλόσοφους που σχετίζονται με τη μουσική. Ο προλογιστής Καθηγητής Γουίννιγκτον Ίνγκραμ γράφει στον πρόλογο του πως, «λίγα θάνα εκείνοι που δεν θά έθρυν στην εξερεύνηση αυτής της εγκυκλοπαίδειας, μία γοητευτική και αμειψική ένασχόληση». Και προσθέτει ότι σοφά έπραξε ο συγγραφέας ν' αποφύγει αμφισβητήσεις, εκθέτοντας τις απόψεις αντικειμενικά και παραπέμποντας, όπου ήταν ανάγκη, σε πηγές και έκλογη βιβλιογραφία. Σ' αυτά δεν είναι ανάγκη να προστεθεί κανένας επιπλέον από μās τους αναρμόδιους. Θά προσθέσουμε μόνο πως με έθνική περηφάνεια δεχόμαστε εκείνο που υπογραμμίζεται στην αρχή πως η σημερινή μουσική έχει την επήρεια της μουσικής της αρχαίας Ελλάδας κ' η επίδραση είναι φανερή στη μουσική θεωρία, την άκουστική, τη μουσική αισθητική, τη μουσική όρολογία, τὰ όργανα που σήμερα χρησιμοποιούνται κι ακόμη τις μουσικές μορφές. Έπομένως, ο Σάββαν Μιχαηλίδης δεν προσφέρει μόνο ένα πλήρες βοηθήμα στους σπουδαστές της μουσικής, αλλά και μιάν αξιόλογη έθνική υπηρεσία. Και για τις δυο αυτές προσφορές του, του αξίζουν τὰ πιο θερμά συγχαρητήρια.

Η καλλιτεχνική έκτύπωση του βιβλίου όφειλεται στα Τυπογραφεία των Άδελφών Ζαβαλλή, της Λευκωσίας.

«Άγιον Όρος»

Ο κ. Ιωάννης Χατζηφώτης είναι ένας γνωστός λογοτέχνης και κριτικός, που εκδίδει κ' ένα σοβαρό περιοδικό τεχνοκριτικής τὰ «Κριτικά Φύλλα». Αλλά είναι συγχρόνως κ' ένας απ' τους πιο συνειδητούς Χριστιανούς, άφοσιωμένους στη θρησκεία όπως μās παραδόθηκε διά μέσου των αιώνων, ιδιότητα

που τον ώθησε να εκδώσει και το Χριστιανικό περιοδικό «Παράδοση». Τώρα, πήρα μιάν Άνθολογία κειμένων, κάπου 330 σελίδων, γύρω από το Άγιον Όρος, από το παλαιότερους και νεότερους συγγραφείς, λογοτέχνες ή επιστήμονες ή και άπλως προσκηντές, που συμπληρώνεται με 64 καλλιτεχνικές φωτογραφίες Μονών, Άγιογραφιών και περιβάλλοντες τραβηγμένες απ' τον αρχιτέκτονα και λογοτέχνη κ. Ι. Βασιλείου, που οι άναγνωστές της στήλης μās τον γνωρίζουν από τις περιγραφές των βιβλίων του για την Άνω Άνατολή, και σχέδια του μοναχού Ιωάννου Βράνου.

Με τη σπουδαία πράγματι Άνθολογία του ο κ. Χατζηφώτης κατορθώνει να φέρνει τον άναγνώστη του πιο κοντά στην Κιβωτό της Χριστιανοσύνης και στο άσκητικό περιβάλλον μέσα στο όποιο κινείται και δρά μιά ζωή Χριστιανική, άπυλωμένη απ' τον φόρτο των έγκοσμίων, μιά ζωή στην όποια συμπεκνώνονται ή άληθινή πίστη κ' η έπιμονη άσκηση με τη φυσική όμορφιά που τονίζει το βείο έργο του Δημιουργού. Άς μου επιτρέψει μόνο ο φίλος κ. Χατζηφώτης, πως ένα ή δυο κείμενα θλασφήμων ανθρώπων δεν έπρεπε να περιληφθούν, έστο κι αν ο Άνθολόγος απέφυγε να δημοσιεύσει τις θλασφήμιες. Εύτυχώς, ωστόσο, ο σκοπός της έκδοσης της Άνθολογίας «Άγιον Όρος» δεν μειώνεται, χωρίς στην έπέμβαση του άνθολόγου κ' η υπηρεσία που προσφέρεται στους πιστούς παραμένει έξαιρετικά πολύτιμη.

Διευθύνσεις Λογοτεχνών

Καθημερινά σχεδόν φίλοι της στήλης αυτής μās τηλεφωνούν για να μās ζητήσουν την ταχυδρομική διευθунση ενός ή περισσέρων λογοτεχνών της Ελλάδας και του Έξωτερικού. Για να τους βοηθήσουμε θά δημοσιεύουμε κάθε εβδομάδα μερικές, αρχίζοντας από σήμερα:

- 1) Κρίτων Άθανασούλης Παναγιωταρά 7, Αθήνα 704
- 2) Ρένος Άποστολίδης Μηθύμνης 43, Αθ. 823
- 3) Νίκος Άθανασιάδης Σπυριδίπου 39, Αθ. 140
- 4) Γεώργιος Άθάνας Βασ. Σοφίας 79, Αθ. 140
- 5) Ηλίας Γ. Ασημακόπουλος, Άδριανού 14. Νέα Φιλαδέλφεια (Άθήναι)
- 6) Τάσος Άθανασιάδης 83 Ίω. Δροσπούλλου και Μηθύμνης Αθ. 803
- 7) Νικηφόρος Βρεττάκος Φιλολάου 11 Παγκράτι (Άθήναι 503)
- 8) Γεώργιος Βαλέτας Πριγκιπ. Αικατερίνης 4 Καλλιθέα (Άθήναι)
- 9) Άλέκος Βασιλείου Μαρασιάνη 63 Ν. Σπéβλια (Άθήναι)
- 10) Γ. Θ. Βαφόπουλος Λεωφ. Μεγάλου Άλεξάνδρου 21, (πρώην Λεωφ. Τζών Κένιν-νυ) Θεσσαλονίκη 363.

Περιοδικές εκδόσεις

—Στη «Σμύρνα» Ιουνίου — Αύγουστου (Διευθύντρια κ. Ισαβέλλα Μαυρόβρουσα, Τράλλεων 11, Νέα Σμύρνη) δημοσιεύονται: Μακάριος Γ', της Ι. Μαυρόβρουσα «Γρηγόριος Ξενοπούλος» του Άλέκου Λιδωρίκη «Η μεγάλη θυσία» του Π. Βαλαμούκη «Κάστα θέματα» της Τατιάνας Μιλλιέξ «Το παλάτι της Παλαολογίας Αικατερίνης» του Ακαδημαϊκού Σάββανος Π. Κυθωνιάτη «Σκέψεις για τη θεία και τη χαλιναγωγήση της» του ψυχιάτρου Μιχ. Παπαγεωργίου κ.ά. Δημοσιεύονται επίσης βιβλιοκρισίες απ' τον Δημήτρη Ζαδέ, άνάμεσα στις όποιες και για τους Κυπρίους λογοτέχνες Κώστα Σακράτους και Νίκη Λαδάκη — Φίλιππου και παρουσίαση άλλων βιβλίων απ' την Ισαβέλλα Μαυρόβρουσα.

—Στον «Έλληνα» του Έξωτερικού, Αύγουστου 1977 (Διευθυντής Π. Ν. Καλούδης, Όδος Άγγελάκη 23, Θεσσαλονίκη) δημοσιεύονται: Καθηγητή Άπόστολου Δασκαλάκη «Η Συνθήκη της Λαζάννης και αι μειονότητες «Ελλάδα — Τουρκία... Έλληνική Μειρολατρεία» Γιάννη Καμή «Πεννηταπέντε χρόνια μετά την τραγωδία της Ίωνίας» ποίημα της Νανέσ Κοκτού «Στη μνήμη του Μακάριου» «Η Χρυσόστομου Κριμπί Άφρωική φιλοσοφική Σχολή» του Κ. Παπαφωτίου «Το πανηγύρι του Άη Λιά Καλλινής Γρεβενών» της Έρασώς Μέλλου «Τὰ ιερά φίδια της Παναγίας στην Κεφαλονιά» Ειδήσεις για τη ζωή των όμογενών του Έξωτερικού, μεταξύ των οποίων και μιά για το Πολιτικό Μημέσσο του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου απ' την Κυπριακή Άδελφότητα Σίδνεϋ της Αυστραλίας κλπ.

Μιά πληροφορία

Ένα από τὰ αξιόλογα θεατρικά συγκροτήματα των Ηνωμένων Πολιτειών, το Μικρό Θέατρο στην Άλεξάνδρεια της πολιτείας Βιρτζίνια — λίγο έξω απ' την Ουάσινγκτον — παρουσίασε το ήθογραφικό δράμα του γνωστότατου λογοτέχνη και δημοσιογράφου Παντέλη Μπίση «Δόκρυα στη θάλασσα» σε μετάφραση του γιού του συγγραφέα Γιώργου Μπίση και με σκηνοθεσία της γνωστής σκηνοθέτου και παραγωγού κ. Γιάννης Κεννέλυ.

Όπως έπτε τη βραδυά της πρεμιέρας ή κ. Κεννέλυ, ή επιτυχία του έργου κατά πρώτο λόγο στηρίζεται στο ότι οι χαρακτήρες του είναι πλασμένοι κατά τρόπο που δίνει την εντύπωση πως πρόκειται για άτομα που γνώριζαν οι θεατές προσωπικά από χρόνια. Άλλος σημαντικός παράγοντας της επιτυχίας είναι τὰ άρτια Έλληνικά ήθη και έθιμα που έχει πλέξει στο έργο ο συγγραφέας, τὰ όποια διατηρούν τη φρεσκάδα τους και στην Άγγλική μετάφραση. Το έργο «Δόκρυα στη θάλασσα» παρουσιάστηκε μαζί με το μονόπρακτο του Χάρολντ Πίντερ «Ο Έρασός» και μιά σκηνή απ' το «Όνειρο Καλοκαιριάτικης Νύχτας» του Σαίπτερ.

Tönende Brücken nach Hellas

Schwäbisches Symphonie-Orchester Reutlingen musizierte im Schwetzingener Rokokotheater

Die Deutsch-Griechische Akademiker-Gesellschaft hatte zu diesem Konzert nach Schwetzingen geladen: Im Rokokotheater gastierte das Schwäbische Symphonie-Orchester Reutlingen unter seinem (aus Athen stammenden) Leiter Dimitri Agrafiotis. Brücken zum Hellas von einst und jetzt schlug das Programm. Es hob an mit Glucks Ouvertüre zu „Iphigenie in Aulis“ — für den Dirigenten eine reizvolle Aufgabe, als Basis Statisches, „Gegebenes“ zu modellieren, über das „Aktion“ gleichsam hereinbricht. Markant-Rhythmisches und Strenge der Konturen bestimmten immer wieder das Gesicht der Interpretation.

Müheles leitete der hier angeschlagene Ton über zur siebten Sinfonie Ludwig van Beethovens. Ausleuchten der Architektur stellte sich leidenschaftlichen Eruptionen nicht in den Weg. Das wurde gleich mit den drängenden Streichern und den kraftvollen Paukenakzenten des Vivace deutlich. Daß sich solches Konzertieren auch recht unbefangen verströmen kann, demonstrierten die beiden letzten Sätze.

Aber nicht solch Vertrautes stand an diesem Abend im Zentrum des Interesses, sondern vielmehr das kaum oder gar nicht Bekannte, mit dem der zweite Teil des Programms aufwartete. Mit einer „Archaïschen Suite“ war der aus Zypern stammende Komponist Solon Michaelides vertreten. Eine schlichte Einstellung domi-

niert da, und sie setzt sich auch in kontrapunktische Arbeit hinein fort. Folklore prägt das Vokabular, sie drängt sich aber nicht auf. Bildhaftes, wie es die Überschriften der Sätze ankündigen („Einfache Gabe“, „Terpsichore“, „Der Rhapsode Dimodokos“ und „Odysseus“), zeigt auch Bindungen an den Impressionismus. Was hier manchmal zu sehr in die Breite führt, meistert der mit Michaelides fast gleichaltrige Nikos Skalkottas (1904—49) in seinen „Griechischen Volkstänzen“ durch die höchst originelle Art, wie er die Elemente seiner Musik unter- und gegeneinander zur Diskussion inspiriert. Feurige Ausbrüche, überschäumendes Temperament, aber auch verhaltene Glut der Partitur klangen packend auf.

Als Solistin hörte man Glenys Linos (Alt) vom Staatstheater Wiesbaden. Mit feinem Gespür beschwor sie den Duft, der in Ravels „Griechischen Volkweisen“ regiert. Schwingende melodische Bögen zeichnete sie: die rechte Interpretin auch für den Zyklus „Lieder“, den Dirigent Agrafiotis nach Gedichten von Georgios Seferis schrieb. Vom Sprachfluß her ist da der Verlauf der Singstimme geprägt. Farblich-schwerelose Intervallfolgen werden einer Orchesterbehandlung konfrontiert, die den Gedichten Atmosphäre und eine „Bühne“ schafft. Die Wiedergabe bewahrte dem Zyklus ein hohes Maß an entspannter Natürlichkeit. ws.